

Vyprázdněná (vytunelovaná) demokracie

- *Kdo poroučí jinému, činí to, aby jej vedl – a ten se mu podrobuje dobrovolně z přesvědčení. ... Kdo vládne národu, vládne mu, aby mu sloužil, aby jej vedl ke splnění vlastní vůle jeho.*
- *Vývoj demokracie směřuje k tomu, aby nebylo tříd, směřuje k bratrství mezi lidmi. Bratrství je výrazem nejprve spravedlnosti a pak lásky. Při jeho vládě není místa pro třídy privilegované a podrobené.*

Emil Svoboda, 1920.¹

Denně jsme v médiích přesvědčováni ústy politiků o tom, že „žijeme v demokracii“, „je třeba ctít ústavní zvyklosti“ a podobně. Opravdu - máme právo volit své zástupce do Senátu a absolvovali jsme první přímou volbu presidenta. Horší je to při volbách do Poslanecké sněmovny, kde volič dostane sadu kandidátek a má se rozhodovat mezi cca 20 politickými stranami, které všechny slibují v podstatě to samé, a cca 1000 kandidátů, které nezná. Řada voličů řeší tuto situaci tak, že nejdou k volbám, nebo volí „protestně“ KSČM. Masa voličů se ale zřejmě nechá ovlivnit masovou reklamou velkých stran, která působí podprahově na lidskou psychiku. Takové volby jsou (podle slov presidenta republiky) „*podvodem na voliče*“².

Zde je třeba připomenout postřeh politoložky Ludmily Dvořákové, že naše „velké“ politické strany mají velmi omezenou členskou základnu; jde spíše o politický spolek, kde řadoví členové tvoří jakýsi „fan-klub“ špičkových politiků³. Politikové bývají napojeni na své „kmotry“ či sponzory; je to jakási symbióza mezi vrcholovou politikou a podnikatelskou sférou (zejména tou šedou). Kandidáti jednotlivých stran jsou vlastně (potom jako poslanci) odměňováni za svou loajalitu. Jejich úkolem je „*kopat za svůj tým*“; zrada se trestá⁴. Je zajímavé sledovat debaty mezi poslanci, kde se tyto názory stále vyskytují, ač jsou v rozporu s principy parlamentní demokracie: poslanec má být loajální především vůči státu a voličům a hlasovat podle svého nejlepšího svědomí. Požadavek „stranické kázně“ může znamenat pro poslance střet zájmů. Zde je základ korupce naší politiky.

Takovýto nesourodý parlament, kde poslanci jednotlivých stran spolu nekomunikují, produkuje velké množství nekvalitních norem, které se stále novelizují⁵. Takováto legislativa ovšem nemůže plnit svou funkci - totiž aby se jí občané *dobrovolně řídili*. Nevyznají se v nich ani sami zákonodárci a někdy na to také doplácí (viz poslední šňáry v parlamentu). Je zajímavé, že zákonné normy platné za „dob nesvobody“ byly relativně kvalitní a o některé se zajímala i cizina. Tak například *Československé rodinné právo* bylo přeloženo do italštiny⁶, naše trestní právo mělo být součástí projektu „Encyklopedie evropského trestního práva“⁷.

Situace se může zlepšit jen *změnou systému voleb* do poslanecké sněmovny; pokud bude současná vládní krize řešena předčasnými volbami bez provedení této změny, budou

¹ Toto jsou dvě z myšlenek právníka a filosofa Emila Svobody, profesora Karlovy univerzity, který šel ve stopách T.G.Masaryka a kritizoval katolickou církev.. Hlásil se k pozitivismu

² Viz projev Miloše Zemana pronesený v senátu.

³ Místní organizace bývají také finančně dotovány z centra

⁴ To jsou vlastně zásady „strany leninského typu“. Vyloučení ze strany je podle V.I.Lenina tou největší potupou -občanskou popravou (*graždanskaja kazň*)

⁵ Jak o tom mluvil v OVM nedávno předseda Nejvyššího správního soudu Dr.Baxa

⁶ Na žádost jedné římské university; přeložila je moje matka, která studovala v Itálii

⁷ Na překladu jsem sám pracoval, pro smrt editora , dr.Dolenského to nebylo dokončeno

problémy s tvorbou legislativy nadále přetrvávat. Je na občanech, aby vyvolali na poslance dostatečný tlak pro uskutečnění účinné reformy.

V Davli-Sloupě, pondělí, 5. srpna 2013

Ing. Jan Matys